

Arrest

nr. 346 563 van 13 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54 / 3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VAN DER HAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 21 januari 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 augustus 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 23 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 2 februari 1990 te Mbanza Kongo. U groeide op en verhuisde regelmatig binnen Luanda. U ging naar school tot aan het eind van de secundaire graad. Hierna werkte u in de haven, als taxichauffeur en als chauffeur voor UNITA.

In 2000 werd uw vader gedood door MPLA soldaten, omdat hij soldaat was bij UNITA. In 2018 kwamen er mensen aan jullie deur kloppen, maar omdat jullie luid om hulp riepen, liepen ze weg. In 2020 werd uw moeder gedood door leden van de MPLA, omdat haar man en jullie vader vroeger deel uitmaakte van UNITA. In september 2022 ging u samen met uw vrienden S. en M. betogen tegen de verkiezingsresultaten. Uw vriend M. overleed en zijn familie beschuldigde u van zijn dood.

Door deze drie gebeurtenissen besloot u op 14 januari 2025 Angola te verlaten, met het vliegtuig, een paspoort en een Belgisch visum. Op 15 januari 2025 kwam u aan in België waar u op 21 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de MPLA, omwille van wat er met uw ouders gebeurde. U vreest ook dat de familie van M. wraak op u zal nemen.

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart, de Angolese identiteitskaart van uw moeder, twee foto's van uw moeder, haar overlijdensbericht en uw lidkaart van UNITA.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de MPLA, omwille van wat er met uw ouders gebeurde. U vreest ook dat de familie van M. wraak op u zal nemen (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 22.08.2025, hierna CGVS, p.10).

1. Uw vrees is onverenigbaar met de eigenlijke realiteit waarin u leefde en het gedrag dat u hierin stelde. De vaststelling dat u nog 25 jaar in Angola verbleef na de start van uw problemen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees bij voorbaat op fundamentele wijze.

- U stelt dat u en uw hele familie gezocht worden door de MPLA sinds de dood van uw vader in 2000 (CGVS, p.16). Nochtans slaagde u erin om een heel leven voor uzelf uit te bouwen in Angola en bleef u nog 25 jaar in het land wonen. U kon naar school gaan tot aan het einde van de secundaire graad. U was werkzaam in de haven en als taxichauffeur sinds 2013 (CGVS, p.8). Op zondag ging u naar de kerk (CGVS, p.8). U was drie jaar werkzaam als persoonlijk chauffeur (CGVS, p.9). U heeft een vrouw en kind, die zich overigens tot op heden nog in Angola bevinden (CGVS, p.9). U geconfronteerd met deze vaststelling stelt u altijd bang te zijn geweest en altijd een masker te hebben gedragen (CGVS, p.18). Dit is geen verschoningsgrond.*

- U stelt dat de betoging van september 2022 aanleiding gaf tot uw vertrek uit Angola (CGVS, p.10). Na deze betoging bleef u echter nog tweeënhalve jaar in Angola tot aan uw vertrek op 14 januari 2025 (CGVS, p.5). U gevraagd wat dan de specifieke aanleiding gaf dat u in 2025 vertrok, stelt u dat u moest wachten op een teken van meneer F. (CGVS, p.18).*

- U stelt in 2022 uw eigen paspoort te hebben vernieuwd bij het migratie-agentschap, een overheidsdienst (CGVS, p.13). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de Angolese autoriteiten, aangezien u stelt dat diezelfde autoriteiten waarbij u uw paspoort ging vernieuwen reeds sinds de dood van uw vader in 2000 naar u op zoek waren (CGVS, p.16).*

2. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg en –documenten zijn ongeloofwaardig. U weet niets over uw reisdocumenten of degene die uw reisweg regelde. Dit doet vermoeden dat u uw reële documenten achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat deze informatie bevat die niet strookt met uw verklaringen. Deze bevindingen ondermijnen eveneens uw algehele geloofwaardigheid.

- U weet niet of u met legale of valse documenten reisde (CGVS, p.11).*

- U weet niet welke geboortedatum er op het paspoort stond (CGVS, p.11).*

- U stelt eerst dat de naam en persoon die op het paspoort stonden niet uw identiteit was, later stelt u dat het weldegelijk uw foto was die op het paspoort stond (CGVS, p.11).*

- U kent niet de volledige naam van meneer F. die uw reis regelde (CGVS, p.11). U weet niet hoe uw vader deze man kende (CGVS, p.12).*

- U weet niet hoeveel uw reis kostte (CGVS, p.12).*

- U heeft niets moeten doen in verband met uw documenten. Niets tekenen, geen vingerafdrukken. Meneer F. had enkel een foto van u nodig (CGVS, p.12). Gezien de noodzaak van biometrische gegevens bij het verkrijgen van een visum is dit niet aannemelijk.
- U stelt dat u meneer F. niet moest terugbetalen omdat hij een goede vriend van uw vader was. Dit is niet aannemelijk, gezien u hem nooit eerder had ontmoet en u niet kan verklaren hoe uw vader deze man kende (CGVS, p.12).

3. U kan uw situatie niet individualiseren.

- U stelt dat uw familie in de problemen raakte doordat uw vader actief was als soldaat bij UNITA. Uw vader werd hierdoor gedood en uw moeder ook, omdat zij de vrouw was van een soldaat van UNITA (CGVS, p.5-6). Uzelf ervaarde echter geen problemen door uw job als privéchauffeur voor een kandidaat van UNITA (CGVS, p.18).
- U kan niet individualiseren waarom de MPLA tot op heden naar u op zoek zou zijn, indien ze uw vader, degene die beweerdelijk echt actief was bij UNITA, reeds hebben gedood (CGVS, p.18-19).
- U stelt bovendien nooit persoonlijk bedreigingen te hebben gekregen van de MPLA (CGVS, p.15). De persoonlijke bedreigingen vermeldt u niet bij de redenen waarom u Angola heeft verlaten, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch bij het CGVS, en pas wanneer u expliciet gevraagd wordt of u voor de dood van uw moeder persoonlijke bedreigingen kreeg antwoordt u bevestigend (CGVS, p.10; CGVS-vragenlijst d.d. 15.07.2025, vraag 5; CGVS, p.15-16). Dit is niet doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in deze context. Bijgevolg wordt er ook geen geloof gehecht aan deze verklaring dat u persoonlijk bedreigd werd, hetgeen op zijn beurt nefast is voor de geloofwaardigheid van uw vrees.

4. Uw verklaringen bij de verschillende Belgische asielinstanties stemmen niet overeen, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnt.

- Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u sedert uw geboorte tot aan uw vertrek uit Luanda telkens in de wijk Viana woonde. Van oktober 2024 tot uw vertrek op 14 januari 2025 woonde u in Uige (DVZ d.d. 15.07.2025, p.6). Op het CGVS verklaarde u in Luanda eerst in Maianga, dan in Golf II, dan in Viana, dan in Mat, dan in Sapu, dan Hoja Yenda en dan in Popular te hebben gewoond. Na het overlijden van uw moeder woonde u nog in Palanca en Nasu, van waaruit u Luanda verliet om naar Benguela te gaan (CGVS, p.5).
- Op de DVZ laat u na over uw persoonlijke bedreigingen te spreken. Zie supra.
- Op de DVZ verklaarde u chauffeur te zijn voor UNITA, sedert 2019 tot aan uw vertrek uit Angola, terwijl u op het CGVS verklaart hiermee te zijn gestopt na de dood van uw vriend in 2022 (DVZ, p.7; CGVS, p.9).

5. Uw vrees voor de familie van M. is gemeenrechtelijk van aard en heeft geen link met één van de vijf gronden van de Conventie.

- Bovendien deed u geen aangifte van de bedreigingen die M. zijn moeder aan u uitte (CGVS, p.15).
- U weet niet of de familie van M. überhaupt klacht tegen u heeft neergelegd (CGVS, p.15).

6. De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Uw Angolese identiteitskaart kan louter een aanwijzing van uw identiteit betekenen.
- Het overlijdensbericht van uw moeder geeft geen informatie over de omstandigheden waaronder zij is overleden.
- De Angolese identiteitskaart van uw moeder kan louter uw verklaringen over haar identiteit ondersteunen.
- De twee foto's waarvan u beweert dat het uw moeder betreft tonen louter een ongeïdentificeerde vrouw met een wonde op haar borst en een vleeswonde. Dit kan geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas of de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de omstandigheden van uw moeder haar dood herstellen.
- Uw lidkaart van UNITA kan hoogstens uw verklaring ondersteunen lid te zijn geweest van UNITA. Bovendien betreft het een kopie van een foto, hetgeen gemakkelijk te falsifiëren is middels eenvoudig knippen plakwerk. Er zijn ook aanwijzingen dat het wel degelijk een gefalsificeerd document betreft. Zo zijn uw gegevens getypt, terwijl deze normaal handgeschreven worden. Dit geeft de indruk dat u de partijkaart in Word heeft nagemaakt. Een voorbeeld van de UNITA lidkaart werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26 augustus 2025. U maakte echter geen opmerkingen over, waardoor u geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de

Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind, van de artikelen 48 tot 48/6, 57/6/1, § 1, eerste lid, b) en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij erop wijst dat zijn studievriend is overleden en dat hij geen netwerk meer heeft in Angola. Hij voegt bij deze nota tevens werkcontracten en een bewijs van een inburgeringscursus.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel

aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart de Angolese autoriteiten te vrezen omwille van de affiliatie van hem en zijn familie met oppositiepartij UNITA, alsook de familie van een vriend van hem die bij een betoging omkwam. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de MPLA, omwille van wat er met uw ouders gebeurde. U vreest ook dat de familie van M. wraak op u zal nemen (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 22.08.2025, hierna CGVS, p.10).

1. Uw vrees is onverenigbaar met de eigenlijke realiteit waarin u leefde en het gedrag dat u hierin stelde. De vaststelling dat u nog 25 jaar in Angola verbleef na de start van uw problemen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees bij voorbaat op fundamentele wijze.

- U stelt dat u en uw hele familie gezocht worden door de MPLA sinds de dood van uw vader in 2000 (CGVS, p.16). Nochtans slaagde u erin om een heel leven voor uzelf uit te bouwen in Angola en bleef u nog 25 jaar in het land wonen. U kon naar school gaan tot aan het einde van de secundaire graad. U was werkzaam in de haven en als taxichauffeur sinds 2013 (CGVS, p.8). Op zondag ging u naar de kerk (CGVS, p.8). U was drie jaar werkzaam als persoonlijk chauffeur (CGVS, p.9). U heeft een vrouw en kind, die zich overigens tot op heden nog in Angola bevinden (CGVS, p.9). U geconfronteerd met deze vaststelling stelt u altijd bang te zijn geweest en altijd een masker te hebben gedragen (CGVS, p.18). Dit is geen verschoningsgrond.

- U stelt dat de betoging van september 2022 aanleiding gaf tot uw vertrek uit Angola (CGVS, p.10). Na deze betoging bleef u echter nog tweeënhal jaar in Angola tot aan uw vertrek op 14 januari 2025 (CGVS, p.5). U gevraagd wat dan de specifieke aanleiding gaf dat u in 2025 vertrok, stelt u dat u moest wachten op een teken van meneer F. (CGVS, p.18).

- U stelt in 2022 uw eigen paspoort te hebben vernieuwd bij het migratie-agentschap, een overheidsdienst (CGVS, p.13). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de Angolese autoriteiten, aangezien u stelt dat diezelfde autoriteiten waarbij u uw paspoort ging vernieuwen reeds sinds de dood van uw vader in 2000 naar u op zoek waren (CGVS, p.16).

2. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg en –documenten zijn ongeloofwaardig. U weet niets over uw reisdocumenten of degene die uw reisweg regelde. Dit doet vermoeden dat u uw reële documenten achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat deze informatie bevat die niet strookt met uw verklaringen. Deze bevindingen ondermijnen eveneens uw algehele geloofwaardigheid.

- U weet niet of u met legale of valse documenten reisde (CGVS, p.11).

- U weet niet welke geboortedatum er op het paspoort stond (CGVS, p.11).

- U stelt eerst dat de naam en persoon die op het paspoort stonden niet uw identiteit was, later stelt u dat het weldegelijk uw foto was die op het paspoort stond (CGVS, p.11).

- U kent niet de volledige naam van meneer F. die uw reis regelde (CGVS, p.11). U weet niet hoe uw vader deze man kende (CGVS, p.12).

- U weet niet hoeveel uw reis kostte (CGVS, p.12).

- U heeft niets moeten doen in verband met uw documenten. Niets tekenen, geen vingerafdrukken. Meneer F. had enkel een foto van u nodig (CGVS, p.12). Gezien de noodzaak van biometrische gegevens bij het verkrijgen van een visum is dit niet aannemelijk.

- U stelt dat u meneer F. niet moest terugbetalen omdat hij een goede vriend van uw vader was. Dit is niet aannemelijk, gezien u hem nooit eerder had ontmoet en u niet kan verklaren hoe uw vader deze man kende (CGVS, p.12).

3. U kan uw situatie niet individualiseren.

- U stelt dat uw familie in de problemen raakte doordat uw vader actief was als soldaat bij UNITA. Uw vader werd hierdoor gedood en uw moeder ook, omdat zij de vrouw was van een soldaat van UNITA (CGVS, p.5-6). Uzelf ervaarde echter geen problemen door uw job als privéchauffeur voor een kandidaat van UNITA (CGVS, p.18).

- U kan niet individualiseren waarom de MPLA tot op heden naar u op zoek zou zijn, indien ze uw vader, degene die beweerdelijk echt actief was bij UNITA, reeds hebben gedood (CGVS, p.18-19).

- U stelt bovendien nooit persoonlijk bedreigingen te hebben gekregen van de MPLA (CGVS, p.15). De persoonlijke bedreigingen vermeldt u niet bij de redenen waarom u Angola heeft verlaten, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch bij het CGVS, en pas wanneer u expliciet gevraagd wordt of u voor de dood van uw moeder persoonlijke bedreigingen kreeg antwoordt u bevestigend (CGVS, p.10; CGVS-vragenlijst d.d. 15.07.2025, vraag 5; CGVS, p.15-16). Dit is niet doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in deze context. Bijgevolg wordt er ook geen geloof gehecht aan deze verklaring dat u persoonlijk bedreigd werd, hetgeen op zijn beurt nefast is voor de geloofwaardigheid van uw vrees.

4. Uw verklaringen bij de verschillende Belgische asielinstanties stemmen niet overeen, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnt.

- Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u sedert uw geboorte tot aan uw vertrek uit Luanda telkens in de wijk Viana woonde. Van oktober 2024 tot uw vertrek op 14 januari 2025 woonde u in Uige (DVZ d.d. 15.07.2025, p.6). Op het CGVS verklaarde u in Luanda eerst in Maianga, dan in Golf II, dan in Viana, dan in Mat, dan in Sapu, dan Hoja Yenda en dan in Popular te hebben gewoond. Na het overlijden van uw moeder woonde u nog in Palanca en Nasu, van waaruit u Luanda verliet om naar Benguela te gaan (CGVS, p.5).

- Op de DVZ laat u na over uw persoonlijke bedreigingen te spreken. Zie supra.

- Op de DVZ verklaarde u chauffeur te zijn voor UNITA, sedert 2019 tot aan uw vertrek uit Angola, terwijl u op het CGVS verklaart hiermee te zijn gestopt na de dood van uw vriend in 2022 (DVZ, p.7; CGVS, p.9).

5. Uw vrees voor de familie van M. is gemeenrechtelijk van aard en heeft geen link met één van de vijf gronden van de Conventie.

- *Bovendien deed u geen aangifte van de bedreigingen die M. zijn moeder aan u uitte (CGVS, p.15).*
- *U weet niet of de familie van M. überhaupt klacht tegen u heeft neergelegd (CGVS, p.15).*

6. De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- *Uw Angolese identiteitskaart kan louter een aanwijzing van uw identiteit betekenen.*
- *Het overlijdensbericht van uw moeder geeft geen informatie over de omstandigheden waaronder zij is overleden.*
- *De Angolese identiteitskaart van uw moeder kan louter uw verklaringen over haar identiteit ondersteunen.*
- *De twee foto's waarvan u beweert dat het uw moeder betreft tonen louter een ongeïdentificeerde vrouw met een wonde op haar borst en een vleeswonde. Dit kan geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas of de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de omstandigheden van uw moeder haar dood herstellen.*
- *Uw lidkaart van UNITA kan hoogstens uw verklaring ondersteunen lid te zijn geweest van UNITA. Bovendien betreft het een kopie van een foto, hetgeen gemakkelijk te falsifiëren is middels eenvoudig knippen en plakwerk. Er zijn ook aanwijzingen dat het wel degelijk een gefalsifieerd document betreft. Zo zijn uw gegevens getypt, terwijl deze normaal handgeschreven worden. Dit geeft de indruk dat u de partijkaart in Word heeft nagemaakt. Een voorbeeld van de UNITA lidkaart werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.*

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26 augustus 2025. U maakte echter geen opmerkingen over, waardoor u geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn betrokkenheid bij UNITA op zich niet wordt betwist, evenmin als de betrokkenheid van zijn vader, en dat hij dus een politiek profiel heeft, zodat hij hoe dan ook nood heeft aan internationale bescherming, dient vastgesteld dat nergens uit het rechtsplegingsdossier kan blijken dat het louter betrokken zijn bij oppositiepartij UNITA in Angola volstaat teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient dan ook *in concreto* aan te tonen dat hij omwille van zijn affiliatie met UNITA wordt gevisieerd, waar hij evenwel in gebreke blijft. Er wordt in de bestreden beslissing immers terecht op gewezen dat verzoeker nog gedurende 25 jaar na de moord op zijn vader in Angola bleef wonen, evenals nog ruim twee jaar na de deelname aan een betoging in 2022. Dat hij een masker en een hoed droeg, zich verplaatste in een getinte wagen en verschillende keren verhuisde, kan geenszins als een geloofwaardige verschoning worden beschouwd voor het gegeven dat hij gedurende al die jaren probleemloos in Angola kon blijven wonen. Het is bovendien geenszins aannemelijk dat verzoeker, die in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij en zijn broers en zussen al die jaren in angst leefden, in 2022 opeens aan een betoging zou deelnemen. Waar verzoeker stelt dat geen verdere vragen werden gesteld over zijn familiale context en de met zijn familie gedeelde vrees, laat hij na concreet te duiden welke bijkomende vragen nog zouden moeten worden gesteld, laat staan welke bijkomende informatie hij hierover nog zou hebben willen geven en op welke wijze dit een ander licht zou werpen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Mede gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep met volle rechtsmacht, is dergelijk verweer geenszins ernstig.

Verder betoogt verzoeker dat hij geen effectieve bescherming kan krijgen van de Angolese autoriteiten, gelet op het structureel geweld tegen opposanten en de corruptie binnen de politie en veiligheidsdiensten. De Raad wijst erop dat verzoeker zelf bij de Angolese autoriteiten om een nieuw paspoort ging vragen en dit ook verkreeg. In de bestreden beslissing wordt er dan ook terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker diezelfde autoriteiten niet om bescherming vraagt tegen de beweerde bedreigingen vanwege de familie van zijn vriend M. Waar verzoeker aanvoert dat er ook corruptie bestaat binnen de Angolese migratieadministratie, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker wel degelijk bij de Angolese autoriteiten een paspoort kon bekomen. Zijn verwijzing naar het gebruik van een vriend van zijn vader als tussenpersoon, is niet aannemelijk. In de bestreden beslissing wordt er immers terecht op gewezen dat verzoeker amper informatie over deze persoon kon geven, hetgeen de geloofwaardigheid van de

betrokkenheid van deze persoon ondermijnt. Voorts wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gewezen op de noodzaak van biometrische gegevens bij het aanvragen van een visum, terwijl verzoeker verklaarde dat zijn tussenpersoon enkel een foto van hem nodig had. In zijn verzoekschrift komt hij dienaangaande niet verder dan te beweren dat hij met een vals visum reisde, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet kon aangeven of hij met legale dan wel valse documenten naar België reisde. Waar verzoeker stelt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen administratieve diensten die documenten afleveren en veiligheidsdiensten die opposanten vervolgen, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de Angolese autoriteiten aan burgers die zij vervolgen geen paspoort afleveren dat hij zou toestaan om het land te verlaten. Dat verzoeker wel degelijk een paspoort kon verkrijgen, ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor de Angolese autoriteiten. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift landeninformatie opneemt met betrekking tot de Angolese autoriteiten, dient vastgesteld dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die dus op zich niet volstaat teneinde de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten *in concreto* aan te tonen.

Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort diende te zijn en de kans dus niet had om zijn vluchtrelaas gedetailleerd uiteen te zetten. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als persoonlijke bedreigingen aan zijn adres vanwege de MPLA / de Angolese autoriteiten hierin niet zou hebben vermeld.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER